MARGINALII LA ETAPA A XXI-a

CUM S-AU EXPRIMAT VELEITĂȚILE OFENSIVE ALE CELOR 16 DIVIZIONARE A

De data aceasta, duminică — în etapa a XXI-a — ne-am propus să urmărim cele 16 formații divizionare A prin prisma jocului ofensiv. Mai precis, **modul cum au acționat în atac și realizările lor din acest punct de vedere.** Observațiile reporterilor noștri sînt consemnate în articolele din cuprinsul acestei pagini. Din ele rezultă, în principal, că maniera de atac a fost diferită, firește, după cum o echipă juca acasă sau în deplasare. De altfel, este modul devenit tradițional în fotbalul de competiție: ofensivă susținută acasă, apărare întărită și contraatacuri în deplasare.

Sperăm că însemnările de față vor atrage atenția antrenorilor și jucătorilor, servindu-le, în bună măsură, în activitatea lor de pregătire minuțioasă a viitoarelor partide din actualul campionat.

PROVINCIA ȘI MIRAJUL UNUI LOC PENTRU CUPELE EUROPENE

Intr-un interval de numai cinci zile, campionatul a parcurs, săptămîna trecută, două etape destul de agitate, mai ales aceea de duminică. Sigur, meciurile „n-au fost cine știe ce", cum ar spune populara actriță Zizi Șerban, dar compensația pentru cei ce iubesc fotbalul este evidentă, prin prezența neprevăzutului, prin infirmarea unor calcule ale hîrtiei ce înclinau favorabil spre unele team-uri. Ne referim la acele egaluri, mai puțin scontate, obținute miercuri de Politehnica la Ploiești și de Sport Club la Constanța și cu deosebire la „marile bombe" furnizate duminică de tînăra formație A.S.A. din Tg. Mureș la București în întrecerea cu dinamoviștii bucureșteni și de „U" Cluj, în compania colegei ei oltene, precum și la aceea a argeșenilor din „fief"-ul Politehnicii din Iași. Previzibile oarecum, rezultatul arădenilor, ca și acela al Farului, în ciuda faptului că el a fost validat, dacă se poate spune așa, de o gravă eroare de arbitraj. Spunem previzibile pentru simplul motiv că ocupantele ultimelor două locuri, se pare, nu mai au luciditatea și tăria morală de a disputa, pînă la ultima picătură de energie, așa cum au făcut-o acum un an feroviarii timișoreni, extrem de redusele șanse de supraviețuire în prima divizie a țării. „Volens-nolens" antrenorii Rădulescu și Vlad „privesc înapoi cu mînie" la acele puncte risipite acasă, singurele care puteau, probabil, să le aducă salvarea de „ultimă oră". Socotiți și dv.: **C.F.R. Cluj a pierdut pe teren propriu 11 puncte, iar Crișul 12!**

Dar să ne întoarcem la partea superioară a clasamentului, acolo, unde mirajul unui loc pentru viitoarea ediție a cupelor europene plutește în permanență, etapă de etapă, miraj care trezește mari și mici ambiții, în rîndul echipelor provinciale. U.T.A., mai mult ca sigur, jubilează în urma eșecului brașovean de la Petroșani (din păcate determinat de o dublă eroare de arbitraj) și cadențează cu regularitate spre ținta finală, chit că acum, simte din nou în spate răsuflarea echipei lui Dobrin parteneră în marele derby de azi, de la Pitești, care ar putea rezolva sau complica disputa pentru întîietate. Sinceri să fim, fără a fi acuzați drept adversari ai U.T.A.-ei, nu ne-ar displace a doua alternativă, ca decizia finală să fie dată în ultimele etape ale campionatului.

Dacă privim bine fruntea clasamentului, o să fim nevoiți să repetăm constatarea făcută cu cîteva săptămîni în urmă, tot într-un comentariu de etapă, că echipele provinciale (nota bene! toate eliminate din Cupa României) aleargă, cu înfrigurare după acel miraculos loc 2 și 3 ce dă drept de participare la prestigioasa Cupă U.E.F.A. Și asta în timp ce formațiile bucureștene, cuprinse parcă de astenia primăverii, înoată în aurita mediocritate, undeva de la locul 7 în jos. Rezultatele lor contradictorii din acest retur, ca să nu mai vorbim de acelea din toamnă, dau naștere la o sumedenie de întrebări firești. Nu mai departe, incapacitatea demonstrată acasă, duminică, de dinamoviștii bucureșteni (altădată în această postură au fost Steaua și Rapid) este de natură să alarmeze, în primul rînd, nu prin prisma tabelei de marcaj, uneori, determinată de anumite împrejurări, mai mult sau mai puțin favorabile apărute în joc, ci prin inteligența de joc scăzută, a modului încîlcit și întîmplător al acțiunilor ofensive, a hazardului la care se expun jucătorii în fazele de apărare. Nu vrem să diminuăm cu nimic din meritele echipei din Tg. Mureș, echipă care dobîndește pe zi ce trece ceva din personalitatea priceputului ei antrenor, Tiberiu Bone. Sîntem sinceri cu adevărat subliniind acuratețea, îndrăzneala acestui „11", riguroasa disciplină tactică la care el se supune, însă tot atît de sinceri sîntem cînd afirmăm că nu mai recunoaștem în Dinamo acea formație solidă, capabilă de a îngenunchia, acasă, partenerul de întrecere, ori de a răsturna o situație ce-i este dezavantajoasă. Înregistrînd evoluțiile acestei echipe, ca și ale multor altora din campionatul primei noastre divizii, aproape că nu mai îndrăznești să faci judecăți de valoare, în ciuda numelor sonore care compun echipele respective. Cîștigi o dată în deplasare, faci meci nul sau pierzi acasă și, uite așa, asiști la un carusel al inconstanței, al neseriozității, dacă vreți. Că cineva trebuie să cîștige pe terenul de sport, este un lucru de mult știut. Contează enorm, însă, modul cum părăsești gazonul: cu fruntea sus sau dimpotrivă, însoțit de reproșurile publicului care te idolatrizează. Nevrînd să intrăm în alte amănunte considerăm că jucătorii și conducerile tehnice ale echipelor ce se simt vizate vor reflecta cu seriozitate, plecînd de la ceea ce și-au propus la începutul sezonului, asupra minusurilor relevate în etapele scurse.

Alte cîteva considerații după etapa de duminică, generoasă ca niciodată față de oaspeți: **ineficacitatea rămîne pe mai departe marea durere a campionatului: pe ici pe colo, o anumită parte a publicului a comis acte de impolitețe față de formația vizitatoare** (vezi Bacăul): **unii cavaleri ai fluierului** (la Oradea și Petroșani) **au săvîrșit grave greșeli, influențînd, într-un fel sau altul, deznodămîntul final al partidelor: selecționabilii l-au pus pe jăratec pe Angelo Niculescu, prin modesta comportare a unora dintre ei.**

Ce va fi azi, în această ultimă etapă înaintea întreruperii campionatului?

Stelian TRANDAFIRESCU

Balonul expediat, cu capul, de **Fl. Dumitrescu** se va îndrepta spre poarta lui **Solyom** (Foto: **D. NEAGU**)

Bine grupată, defensiva lui **F.C. Argeș** rezistă eroic (Foto: **T. MACARSCHI**)

COMPORTĂRI DIAMETRAL OPUSE...

IAȘI

Politehnica și F.C. Argeș au evoluat diametral opus în faza de atac a jocului. Apelînd la calificative, vom nota cu FOARTE SLAB echipa din Copou și cu EXCELENT pe cea piteșteană.

Jucătorii din linia de înaintare a gazdelor n-au încercat să realizeze ceva cît de cît convingător, dezarmînd cu extremă ușurință în fața unei apărări bine puse la punct. Cuperman și Lupulescu s-au complăcut într-un anonimat total, ascunzîndu-se permanent după adversari; Dănilă și Marica au avut scuza că încă nu sînt refăcuți după accidentările suferite, în timp ce Incze IV — „aprovizionat" cu baloane de către mijlocași — a greșit, fără să-și dea seama mai devreme sau mai tîrziu, centrîndu-le pe toate sus, în fața porții, acolo unde au dominat careul Barbu, Vlad și Olteanu, excelenți săritori la cap. La rîndul lor, mijlocașii ieșeni n-au reușit nici un moment să dea cursivitate acțiunilor ofensive, pentru că Simionaș a vrut să facă el singur totul (în repriza secundă a avansat pînă în linia întîi, mai mult încurcînd lucrurile), iar Romilă II nu dovedește încă veleități de coordonator.

Piteștenii, în schimb, cu toate că n-au marcat decît un singur gol, merită calificativul maxim pentru realizările lor ofensive în condițiile unui joc disputat în deplasare. Ei au șutat extrem de periculos de 12 ori la poarta lui Naste. Stăpînind autoritar mijlocul terenului, înainte și după înscrierea golului, oaspeții n-au recurs nici un moment la antijoc — baloanele stopate de apărători fiind repuse imediat în joc. Cu alte cuvinte, secretul reușitei argeșenilor în Copou a constat tocmai în promptitudinea și rapiditatea cu care echipa a trecut din apărare în atac. Doi jucători — Roșu și Jercan — cei mai avansați în dispozitivul defensiv al Politehnicii, au reușit, prin deplasări permanente și înșelătoare, să combine simplu și eficace cu Radu, M. Popescu, Prepurgel și Pigulea, veniți rapid în sprijinul lor, și să suteze de fiecare dată puternic la poarta Politehnicii. Și poate că piteștenii ar mai fi putut înscrie unul sau două goluri în poarta debutantului Naste dacă ar fi căutat să finalizeze cu mai multă convingere acțiunile lor ofensive.

Laurențiu DUMITRESCU

TOT ATACUL RĂMÎNE CEA MAI BUNĂ APĂRARE...

ORADEA

Nu așteptam ca duminică la Oradea, cea mai ineficace echipă a Diviziei A, Crișul, să-și schimbe fundamental condiția. Era foarte greu, aproape imposibil să pretinzi așa ceva unui „team" care în 20 de etape nu a cunoscut decît de opt ori bucuria golului. Dar era firesc ca lanterna roșie, scăpată de obsesii, să încerce cît de cît depășirea timidității sale ofensive. Crișul însă, și-a argumentat o dată în plus (dacă mai era nevoie!) condiția submediocră, ridicînd haosul, lipsa de vigoare și sterilitatea ofensivei la rang de... calități. Pentru că echipa a acuzat încă din start **lipsa unei idei de joc cristalizate**, cursele de început ale lui Schiopu și Covalcic fiind mai curînd ambiții individuale (destul de firave) nesusținute de linia mediană (ca și inexistentă) și de ceilalți în drept. Și dezordinea aceasta, conjugată cu o timiditate generală (ai zice înnăscută!) înăbușe talentul unui Covalcic, Tamaș sau Bocșa, jucători capabili de reușite superioare și spectaculoase. Desigur, Crișul a reușit un gol duminică, în finalul meciului, egalînd, dar și atunci **printr-un fundaș**, venit parcă să răzbune anemia atacului care, deși a asaltat careul advers întreaga repriză secundă, n-a speriat pe nimeni.

La Oradea, după primele minute ale jocului, credeam că vom asista la o „lecție de atac" predată de Robert Cosmoc și elevii săi printre care se afla și „omul de la Lausanne", Tufan. Și repriza întîi s-a apropiat mult de aceste anticipații. Pentru că, studiindu-și rapid adversarul, echipa de pe litoral a elaborat strategia de luptă imediată, punînd mare preț pe contraatac. Atunci, în prima repriză, constățenii și-au construit acțiunile cu luciditate și fler, într-un evantai de pase și zvîcniri viclene, la care au participat și fundașii și cei din liniile de asalt. În minutele acelea, ale contraatacurilor bine dirijate de Tufan, dobrogenii au înscris un gol, au creat și alte cîteva ocazii mari, dar n-au forțat suficient o victorie lejeră. Și viciul acesta de ordin psihic avea să transforme mult echipa după pauză cînd Farul, mulțumindu-se prematur cu o victorie la limită, s-a apărat. Dar s-a întîmplat ca și duminică viața să demonstreze că cea mai bună apărare e atacul. Și Farul, care renunțase la atac, a pierdut o victorie absolut posibilă.

Mircea M. IONESCU

CINE A ȘTIUT – ȘI CINE N-A ȘTIUT – SĂ FOLOSEASCĂ... SPAȚIUL ȘI TIMPUL

BUCUREȘTI

Din totdeauna, atacul și contraatacul în fotbal au reprezentat ecuații ale timpului și spațiului, ecuații rezolvate — sau nerezolvate — de jucători. Să știi să te orientezi în spațiile neacoperite de apărarea adversă, declanșînd faza de atac cu promptitudine și purtînd-o în maximum de viteză, spre a nu putea fi anihilat de regruparea fundașilor adverși — prinși, cum se spune, **pe picior greșit** prin plasament și prin rapiditatea fazei.

Cum au fost tratate duminică cele două variabile — TIMPUL ȘI SPAȚIUL?

DINAMO — A desconsiderat, evident, **viteza atacurilor,** din moment ce majoritatea jucătorilor care intrau în posesia mingii se lansau în curse de 30—40 de metri, cu balonul la picior, permițînd regruparea supranumerică a mureșenilor.

Factorul **spațiu de manevră** a fost și el neglijat. Căutînd rareori să se demarcheze, jucătorii dinamoviști nu prea s-au găsit în poziții favorabile.

La rîndul lor, atacurile cu efectiv numeros — purtate deseori de către 7—8 jucători — n-au reprezentat, totuși, un pericol real, pentru că au întîlnit în fața lor cel puțin același număr de apărători (în fazele respective) AJUTAȚI, în replierea lor, de CARATUL BALONULUI (cu pierderea implicită a timpului) la care s-a dedat, cum spuneam, aproape fiecare jucător dinamovist.

A.S.A. — A avut cel puțin 3 jucători — Mureșan, Fazekas, Varadi — care au căutat permanent **să iasă la primire**, solicitînd, mai ales lui Naghi și Bölöni, baloane în zone libere. Asemenea zone au apărut nu o dată în jumătatea de teren dinamovistă, abandonată de 1—2 fundași care căutau să-și suplinească înaintașii (sever marcați) în faza de atac.

Remarcabilă a fost și viteza atacurilor și contraatacurilor mureșene, **viteză dată de circulația foarte rapidă a mingii**, pe traiectorii simple, orientate de cele mai multe ori spre poartă, în adîncime.

Peste toate, se cuvine, credem, de subliniat și decalajul de condiție fizică, de vitalitate, între cei 4 înaintași „de meserie" ai gazdelor și omologii lor mureșeni, evident mai proaspeți, mai puternici decît bucureștenii.

Marius POPESCU

POLITEHNICA — F.C. ARGEȘ 0—1 (0—1)

A MARCAT: **Roșu** (min. 18)

STADIONUL „23 August"; teren bun; timp călduros; spectatori aproximativ 15 000

POLITEHNICA: Naste 8 — Romilă I 6, Alecu 7, Stoicescu 7, Pall 6 — Romilă II 5 (min. 78 Sofian), Simionaș 7 — Incze IV 6, Cuperman 5, Lupulescu 5, Dănilă 5 (min. 46 Marica 6).

F. C. ARGEȘ: Stan 8 — Pigulea 8, Barbu 9, Vlad 9, Ivan II 7 — Ciolan 7 (min. 46 Prepurgel 7), Olteanu 9 — Radu 7, Ștefan 6 (min. 46 Marian Popescu 7), Roșu 9, Jercan 8.

ARBITRU: **M. Bică** (București), **nota 8.**

LA TINERET REZERVE 0—1 (0—0)

CRIȘUL — FARUL 1—1 (0—1)

AU MARCAT: **Ologu** (min. 25), **Lucaci** (min. 85)

STADIONUL CRIȘUL; timp foarte bun; teren cu gazon netuns, spectatori circa 3 000.

CRIȘUL: Bologan 7 (min. 46: Catona I 6) — P. Nicolae 5, Lucaci 9, Neșu 7, Catona II 6 — Cociș 5, Dărăban 5 — Bocșa 6, Șchiopu 6 (min 66: Agud 5), Tamaș 6, Covalcic 8.

FARUL: Ștefănescu 8 — Mareș 5, Antonescu 8, Stoica 6, Nistor 7 — Oprea 6, I. Constantinescu 6 (min. 68: Rădulescu 5) — Tănase 7, Tufan 8 (min. 68: Bălosu 5), Caraman 6, Ologu 8.

ARBITRU: **A. Bentu** (București), **nota 6.**

LA TINERET-REZERVE: 1—0 (0—0).

DINAMO — A.S.A. 1—2 (0—1)

AU MARCAT: **Dumitrescu** (min 50), respectiv **Varadi** (min. 7 și min. 57)

STADIONUL Dinamo; teren bun; timp frumos; spectatori aproximativ 10.000

DINAMO: Constantinescu 6 — Cheran 7, Sandu 8, Dinu 8, Deleanu 7 — Sălceanu 6, Nunweiller 7 — Lucescu 5 (min. 46: Dobrău 6), Dumitriu II 7, D. Popescu 4, Fl. Dumitrescu 7

A.S.A.: Solyom 9 — Szölösi 7, Toth 8, Ispir 9, Czako 7 — Varadi 9 (min. 73: Lucaci II 6), Bölöni 8 — Fazekaș 8, Mureșan 9, Naghi 8, Hajnal 7 (min. 75: Șiearn 6)

ARBITRU: **M. Rotaru** (Iași). **nota 8.**

LA TINERET—REZERVE 1—2 (0—1)

AU LIPSIT PÎNĂ ȘI FOCURILE DE ARTIFICII...

CLUJ

Ipotetic vorbind, ambele protagoniste ale confruntării de la Cluj — C.F.R. și U.T.A. — trebuiau să poarte la cingătoare armele ofensivei, scoțîndu-le cu decizie atunci cînd momentele de slăbiciune ale adversarului o impuneau. Pentru că atît feroviarii clujeni — care, aflați în subsolul clasamentului, abia mai întrezăresc lumina primei divizii — cît și textiliștii arădeni — care știu prea bine că soarta titlului de campioană se decide în meciurile din deplasare — aveau nevoie de puncte. Și aceste premise păreau a se materializa în prima treime a partidei, cînd echipa gazdă s-a instalat cu... arme și bagaje în terenul advers, sau atunci cînd oaspeții contraatacau prin vîrful de lance numit Broșovschi, autor a două șuturi violente din afara careului. Ele nu s-au transformat, însă, în pilonii unor concepții tactice, pentru că le-a lipsit tocmai liantul necesar. Compartimentul ofensiv ceferist — deși a beneficiat de travaliul neobosit al lui Marius Bretan și de ruperile de ritm ale extremelor Petrescu și Sorin Bretan — nu a avut capacitate de percuție, de șut. Cele patru vîrfuri folosite (Soo, O. Ionescu, Țegean și, mai puțin, Vișan, accidentat destul de repede de la primul fluier al arbitrului) nu și-au creat nici o situație clară de gol, n-au încercat poarta, iar aportul șuterilor din liniile din spate a fost nul.

U.T.A. era, evident, cu gîndul la meciul decisiv cu F.C. Argeș, din etapa următoare, riposta echipei gazdă ridicîndu-i puține probleme, chiar în condițiile nesiguranței vădite la începutul partidei de propria linie de fundași. Din această cauză înclinăm să credem că n-a ieșit mai decis la luptă, renunțînd de bună voie la arma contraatacului, nesprijinindu-l nici măcar ca în prima repriză, cu mingi lungi și cu adresă pe solitarul Broșovschi. Deliberată sau nu, maniera de joc a liderului a surprins prin lipsa de culoare, prin paloarea evoluției lui Domide, Kun II, Axente și Both, care animau de obicei focurile de artificii ale ofensivei arădene.

Paul SLAVESCU

BĂCĂOANII ȘI RAPIDIȘTII – CORIGENȚI!

BACĂU

Meciul de la Bacău nu a fost un meci al atacanților, pentru simplul motiv că liniile ofensive ale ambelor echipe au avut o valoare globală inferioară compartimentelor de apărare. Cei care aveau sarcina principală să finalizeze acțiunile de atac ni s-au părut dezorientați (cu excepția lui Dembrovschi) și, în general, incapabili să se descurce în condițiile unui presing viguros. Desigur că **gazdele au trecut mai des centrul terenului și au ținut mingea mai mult în preajma careului lui Răducanu, dar rețeaua defensivă a Rapidului a semănat cu o plasă aruncată peste cei** care atacau, stînjenindu-i, încurcîndu-i, amputîndu-le elanul și diminuîndu-le orientarea. Așa se face că zona de teren eliberată de retragerea lui Angelescu a fost singurul ogor unde se putea cultiva gustul ofensivei, și Mioc, fundașul acesta micuț, care nu așteaptă invitații speciale ca să-și amintească că a fost cîndva extremă dreapta, a galopat de multe ori paralel cu tușa, aruncînd mingi în careul lui Răducanu.

O apărare ca a Rapidului, cu doi „libero" (Lupescu în spatele fundașilor și Dumitru în fața lor) n-a putut fi însă destrămată prin eforturi solitare. A fost necesar ca Dembrovschi și doi-trei coechipieri să-și activizeze spiritul colectiv, să paseze „sumar", să centreze fără greșeală, pentru ca înaintașul băcăuan să ajungă într-o poziție ideală de șut blocată de faultul lui Dinu în suprafața de pedeapsă. Și așa, din penalty, s-a realizat singurul gol al meciului.

Am spus că **Rapid s-a preocupat prea mult pentru consolidarea apărării pentru a mai putea avea veleități ofensive.** Speranțele giuleștenilor s-au rezemat de priceperea recunoscută a lui Neagu de a țîșni decisiv spre poartă, dar Neagu n-a avut nici duminică o zi de ... gol. Ceea ce nu a făcut nr. 9 al Rapidului, a încercat în două rînduri Codrea.

Despre o manieră de atac a Rapidului, în accepțiunea cea mai cuprinzătoare a cuvîntului, nu se poate vorbi decît după primirea golului, cînd Dumitru a renunțat să mai „distrugă", dispus abia acum să „construiască". Inițiativă tardivă pentru că Ghiță nu este un portar care poate fi bătut într-un sfert de oră.

Ion CUPEN

ASALT „ORB", RIPOSTĂ LUCIDĂ

CRAIOVA

Cu un meci de box — în care unul dintre combatanți atacă evasi-continuu, iar celălalt se apără, ripostînd pe contraatac — aș asemui această partidă. Evoluînd pe teren propriu, echipa studenților din Bănie a fost... boxerul cu inițiativa, acela care a atacat aproape fără întrerupere, dar și atît de confuz. Într-adevăr, cu excepția primelor 10 minute cînd în MOMENTUL DE ATAC AL ECHIPEI a existat preocupare pentru inițierea, construirea și finalizarea acțiunilor, în restul timpului Universitatea Craiova s-a zbătut în zadar, lovind în... mănuși. Descumpănită, poate, de golul primit, formația gazdă și-a pierdut — în continuare — răbdarea, renunțînd, în bună măsură, la prepararea judicioasă și variată a acțiunilor ofensive. Consecința? Pasele decisive în apropierea „16"-lui advers au dispărut aproape complet, apărînd, în schimb, mingile centrate la întîmplare, înalt, în careul păzit cu străşnicie de defensiva organizată a oaspeților și, de curajosul și inspiratul portar Ștefan. Antrenorul Cernăianu, în repriza secundă, a încercat să rezolve SITUAȚIA DE ATAC a echipei sale printr-o serie de combinații vecine cu panica. Ne referim la scoaterea lui Oblemenco pe tușă, la trecerea lui Deselnicu pe post de „vîrf 1" și a lui Neagu în zona tricoului cu nr. 7. Finalmente, totul s-a rezumat la o schimbare de oameni și locuri, întrucît, în liniile lui mari, tabloul tactic a rămas același.

De partea cealaltă, „U" Cluj a fost... boxerul lucid, care accepta deliberat defensiva, pîndind tot timpul să puncteze prin combinații surpriză. IN MOMENTUL DE POSESIE A MINGII — echipa lui Onisie a urcat grupată spre terenul advers, asigurîndu-și astfel apropierea liniilor. Ca la o comandă, Mihăilă — un libero în fața apărării imediate — s-a desprins spre centrul terenului, în timp ce Lică (mijlocaș, în faza de apărare) s-a alăturat vîrfurilor, deplasîndu-se derutant spre culoarele libere. Mișcarea concomitentă, pe spații largi, a mai multor jucători, conjugată cu o circulație rapidă și precisă a balonului, a creat acele faze-derută din care au ieșit mari ocazii de gol.

În schimb, fericita acțiune individuală a lui Lică s-a plasat, ca un punct colorat, pe fondul tactic al acestei partide, abordată, după cum am văzut, diametral opus de cele două echipe.

G. NICOLAESCU

Intercepție salutară — **Solomon**, sub privirile nemulțumite ale lui **Pîrvu** (Foto: **V. Bageac**)

Duel acrobatic pentru balon: **Moldovan** (tricou alb) — **Iordănescu** (Foto: **P. ROMOȘAN**)

CELE MAI MULTE ȘUTURI LA POARTĂ, STEAUA (24)

BUCUREȘTI

Steaua a avut duminică nu numai **intenții ofensive,** ci și **disponibilități și capacitate pentru a le materializa.** De cum intrau în posesia balonului, bucureștenii combinau **activ și incisiv,** transmițîndu-și unul altuia balonul **rapid, cursiv, cu orientare evidentă spre poarta adversă.**

Ofensiva stelistă a fost variată — și, prin aceasta, derutantă — **desfășurîndu-se cînd pe aripi** (unde s-a văzut dispoziția de joc a lui Pantea în special, tînărul Vlad avînd mai puține realizări de joc, atît din cauza insuficientei sale experiențe, cît și pentru că a avut în N. Ionescu un adversar direct mai greu de trecut), **cînd pe mijlocul terenului.** (Aici am remarcat verva lui Tătaru care a fost, de altfel, cel mai bun de pe teren și care s-a impus ca element motor al atacului stelist, rolul său cuprinzînd o mare varietate de „replici": inițiative de „un-doi" cu Iordănescu, lansări lungi și surprinzătoare ale aripilor, acțiuni personale în dribling, pătrunderi individuale). Tenta pronunțat ofensivă a jocului echipei învingătoare a fost dată și de **cei doi mijlocași,** Negrea și mai ales Vigu, care s-au lansat de multe ori „din linia a doua", șutînd aproape la fel de mult ca și atacanții, precum și de **incursiunile în terenul advers ale lui Sătmăreanu,** prea puțin incomodat și obligat la riscuri de extremul ploieștean Angelescu, minuscul și timid. Ca o firească urmare, Steaua a fost duminică **echipa care a șutat cel mai mult la poartă din toate cele 16 formații divizionare A: 24 de șuturi,** din care însă numai 13 au mers pe spațiul porții, dar și această ultimă cifră este cea mai bună realizată în etapă. Dar, cu toată buna **frecvență** a șuturilor, steliștii nu se pot lăuda cu **precizia** acestora, după cum nici **cele** 9 lovituri de colț ale lor n-au **fost** periculoase, poate și din cauză că atacul lui Valentin Stănescu evită cornerul direct, pornind de la statura dezavantajoasă a componenților săi.

Petrolul a atacat **timid și cu ezitări, lent, cu o exagerat de îndelungă pregătire a acțiunii.** Grozea și Dincuță au ținut prelungit mingea, ultimul, mai ales, care n-a fost, în fapt, o extremă veritabilă. Interesantă maniera de joc a atacantului central Moldovan — jucător rapid, tenace — care a încercat să găsească brese în apărarea stelistă, **deplasîndu-se de pe o parte pe alta și așteptînd să fie „angajat" din spate.** Modul cum a jucat duminică ni l-a amintit pe Caraman de la Farul. Moldovan e un atacant de talent. Promite.

Radu URZICEANU

SĂ VREI, SĂ ȘTII, SĂ POȚI!

PETROȘANI

Bănuiam că la meciul dintre Jiul și Steagul roșu vom avea ocazia să asistăm la un joc deschis, în care atît forța de atac a echipei gazdă cît și cea a oaspeților, formație care cunoaște bine „lecția" contraatacurilor, vor reprezenta armele nr. 1 ale celor două combatante. Dar, cei mai percutanți jucători din ofensivă au fost nevoiți să privească meciul din tribună: **Stoian,** sancționat pentru un act de indisciplină, iar **Györfi** n-a jucat decît nouă minute din cauza unei rupturi musculare. Absența celor doi a diminuat randamentul în ansamblu al liniilor de atac și a produs și o oarecare dereglare a acestor compartimente, care — în general — s-au situat sub nivelul celor defensive.

La Jiul pregătirea atacului s-a făcut bine pînă la nivelul liniei mediane. De aici încolo însă, odată cu avansarea în jumătatea de teren a adversarilor, unde spațiile de desfășurare a acțiunilor erau mult restrînse și aglomerate prin retragerea uneori a tuturor jucătorilor brașoveni, forța de pătrundere a scăzut și intențiile ofensive ale gazdelor au fost stopate cu regularitate. În această zonă de „plămădire", premergătoare finalizării, mijlocașii Dodu și Cotormani au căutat în permanență să transmită mingea spre Mulțescu și Libardi. Or, tocmai pe această axă brașovenii erau extrem de fortificați. Din punct de vedere tactic jucătorii de la Jiul n-au știut să desfacă linia defensivă a stegarilor, prin desfășurarea jocului pe aripi. E drept că, uneori, mijlocașii au căutat să lanseze cele două extreme, dar, treptat au renunțat la această idee, căci Naidin a fost mereu deposedat cu ușurință de Ivăncescu, iar Urmeș, jucător din linia a doua, reprofilat de curînd pe acest post, are predilecție pentru intrările frecvente spre interiorul terenului, aglomerînd astfel și mai mult jocul.

La Steagul roșu, în afară de linia de fundași, compartiment care s-a achitat bine de sarcinile de apărare, dar lăsînd pe plan secundar pe cele de construcție, un merit substanțial revine „careului magic" Cadar—Balint—Gherghell—Pescaru, jucători care prin travaliul susținut la mijlocul terenului au reușit să paseze cu precizie mingea între ei în speranța că vor găsi momentul oportun necesar lansărilor. Dar cum în atac se găseau doar Zotincă și debutantul Papuc, cei patru s-au rezumat doar la menținerea mingii în posesie cît mai mult, în scopul trecerii timpului. Și tactica lor ar fi dat roade dacă n-ar fi venit acel minut 93...

Gheorghe NERTEA

C.F.R. Cluj — U.T.A. 0—0

STADIONUL MUNICIPAL; timp călduros; teren denivelat; spectatori aproximativ 6 000.

C.F.R.: Gadjea 8 — Lupu 6, Dragomir 7, Penzeș 8, Roman 6 — M. Bretan 8, Cojocaru 6 — S. Bretan 6, Soo 4 (min. 46: Țegean 4), Vișan (min. 18: O. Ionescu 5), Petrescu 7.

U.T.A.: Vidac 7 — Birău 6, Lereter 7, Pojoni 6, Popovici 6 — Petescu 5, Broșovschi 8 — Axente 5, Domide 5, Kun II 5, Both 4 (min. 80: Calmin).

ARBITRU: **C. Ghemigean** (București), **nota 9.**

LA TINERET-REZERVE: 1—1 (0—1).

SPORT CLUB — RAPID 1—0 (0—0)

A MARCAT: **Dembrovschi** (min. 75 din 11 m.)

STADIONUL „23 AUGUST"; teren bun; timp frumos; spectatori aproximativ 15 000

SPORT CLUB: Ghiță 9 — Mioc 8, Catargiu 7, Velicu 7, Kiss 7 — Vătafu 6 (min. 56: Florea 7), Hrițcu 6 — Pană 5, Dembrovschi 8, Sinăuceanu 6, S. Avram 5 (min. 46: Băluță 6).

RAPID: Răducanu 8 — Pop 7, Lupescu 8, Mușat 8, Codrea 9 — Dinu 7, Dumitru 8 — Petreanu 5 (min. 62: Năsturescu 6). M. Stelian 6, Neagu 6, Angelescu 6 (min. 62: Codreanu 6)

ARBITRU: **O. Anderco** (Satu Mare), **nota 9.**

LA TINERET-REZERVE: 0—2 (0—1)

„U" Craiova — „U" Cluj 0—1 (0—1)

A MARCAT: **Lică** (min. 9)

STADIONUL CENTRAL; teren bun; timp frumos; spectatori 25 000

UNIVERSITATEA: Papuc 6 — Bitlan 6, Deselnicu 8, Sameș 7, Velea 5 — Strîmbeanu 5, Ivan 5 — Țarălungă 5, Pîrvu 5, Oblemenco 5 (min. 46: Neagu 6), Marcu 5 (min. 69: Niculescu 6).

„U" CLUJ: Ștefan 9 — Crețu 8, Pexa 8, Solomon 7, Cîmpeanu 7 — Anca 7, Mihăilă 8 — Uifăleanu 8 (min. 74: Iordache 6), Munteanu 8, Mureșan 6, (min 82: Sudi), Lică 9.

ARBITRU: **N. Rainea** (Bîrlad), **nota 10.**

LA TINERET — REZERVE: 2—1 (1—0)

STEAUA — PETROLUL 3—0 (3—0)

AU MARCAT: **Pantea** (min. 12 și 21), **Vigu** (min. 27)

STADIONUL „23 August"; teren bun, dar cu unele denivelări; timp călduros; spectatori 5 000.

STEAUA: Coman 8 — Sătmăreanu 8, Smarandache 7, Hălmăgeanu 7, Cristache 7 — Vigu 8, Negrea 7 (min. 66: Aelenei 6) — Pantea 7, Tătaru 9, Iordănescu 6, Vlad 6.

PETROLUL: M. Ionescu 8 — N. Ionescu 7, Bădin 6, Mierluț 6, Ciupitu 8 — Cringașu 6, Juhasz 6 — Dincuță 6, Grozea 6 (min. 46: Moraru 6), Moldovan 8, Angelescu 5 (min. 62: Doru Nicolae 6).

ARBITRU: **V. Topan** (Cluj), **nota 9.**

LA TINERET-REZERVE: 1—1 (1—0)

JIUL — STEAGUL ROȘU 1—0 (0—0)

A MARCAT: **Mulțescu** (min. 93)

STADIONUL Jiul; teren bun; timp variabil; spectatori 3 500.

JIUL: Suciu 8 — Georgescu 7, Georgevici 8, Stocker 7, Tonca 6 — Cotormani 6 (min. 46: M. Marian 5), Dodu 6 (min. 56: Făgaș 7) — Urmeș 7, Mulțescu 8, Libardi 7, Naidin 6.

STEAGUL ROȘU: Adamache 8 — Ivăncescu 8, Jenei 8, Olteanu 9, Cojocaru 8 — Pescaru 8, Cadar 8 — Zotincă 6, Gherghell 8, Balint 7, Györfi (min. 9: Papuc 8).

ARBITRU: **Gh. Popovici** (București), **nota 6.**

LA TINERET-REZERVE: 0—1 (0—0)